

1. S chvá-lou chce-me k to-bě jít, Bo-že, při-jmi
 dí-ků hlas, jmé - no tvé je blíz-ko nás,
 v mocných skutcích při-chá-zíš. V den, kdy vy-hlá-
 - síš svůj soud, bu-de všem tvé prá - vo znít.

2. S bázní zem se bude třást, / zazní slova z Božích úst: /
 „Blázne, chtěls do nebe růst? / Pravdou nazveš každý žvást? /
 Já však Pánem zůstávám, / nedej se svou slávou zmást.“

3. Žádný z lidí bezbožných, / nikdo z mocných světa vlád /
 hloubku pádů nechce znát, / ani spásu v nebesích. / Soudcem
 jediným je Bůh / všech lidí, vzácných i zlých.

4. Ten, kdo z Božích pramenů / chtěl jen čistou vodu brát, /
 trápením se vyhýbat, / projde tíhou kalných dnů. / Bůh nám
 do dna dává pít, / okusit chuť krás i hrůz.

5. Zpívat budu, Bože náš, / o tvých divech nesmírných. /
 Lámeš pýchu svévolných, / spravedlivé podpíráš. / V síle tvé
 zas povstávám, / spěchám ti svou chválu vzdát.

T: Miloslav Esterle

M: Les Pseaumes mis en rime française, 1565